

Menke van Wieërt

Naeve de stattertoeëre zit ich in un kefee
Ich kieëk op de mêrrentj
Minse loûpe drieë verbeej
Ze kieke wat
Ze kalle wat
Dan spuuëltj ut carillon
En doeër de grieëze wolke schientj vreentelik de zon

Dao in det klein kefeeke wurtj leef en leit gedeiltj
Huuër ze klasjenieëre
In un taal dae noeëts vervaeltj
Ze kalle plat
Det deut mich wat
Medein bin ich content
De toeëreklokke spuuële un litje van den Dent

Ref.

En heej bin ich thoës

Un menke van Wieërt

Ônger de stoeëre Martinustoeëre

Dao es dit menke man gewoeëre

Rontelum de toeëre woeër ut altiêt zoeë kaot wetj
Dao fieëste de minse
Ens per jaor zeen ze verkletj
Ze lache wat
Ze bäöke wat
Det ving ich hieël gewoeën
In Wieërt veul ich mich eige heej es ut laeve schoeën

Ref.

En heej bin ich thoês

Un menke van Wieërt

Ônger de stoeëre Martinustoeëre

Dao es dit menke man gewoeëre